

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 18ης Δεκεμβρίου 1997

στην υπόθεση C-309/96 (αίτηση της Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Daniele Annibaldi κατά Sindaco del Comune di Guidonia, Presidente Regione Lazio** ⁽¹⁾

(Γεωργία — Φυσικό και αρχαιολογικό πάρκο — Οικονομική δραστηριότητα — Προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(98/C 55/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-309/96, με αντικείμενο αίτηση της Pretura circondariale di Roma, sezione distaccata di Tivoli, προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Daniele Annibaldi και Sindaco del Comune di Guidonia, Presidente Regione Lazio, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 40 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσιμάς, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Δεκεμβρίου 1997 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε η Pretura circondariale di Roma.

⁽¹⁾ ΕΕ C 336 της 9.11.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 18ης Δεκεμβρίου 1997

στην υπόθεση C-5/97 (αίτηση του Raad van State van België για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Ballast Nedam Groep NV κατά Belgische Staat** ⁽¹⁾

(Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Συμβάσεις δημοσίων έργων — Αναγνώριση των εργοληπτών — Ολότητα που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη)

(98/C 55/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-5/97, με αντικείμενο αίτηση του Raad van State van België προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του

άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Ballast Nedam Groep NV και Belgische Staat, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία της απόφασης του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 1994 στην υπόθεση C-389/92, Ballast Nedam Groep (Συλλογή 1994, σ. I-1289), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. C. Moitinho de Almeida, προεδρεύοντα του τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή) και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Δεκεμβρίου 1997 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 71/304/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί καταργήσεως των περιορισμών στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των συμβάσεων δημοσίων έργων και στην ανάθεση συμβάσεων δημοσίων έργων μέσω πρακτορείων ή υποκαταστημάτων, καθώς και η οδηγία 71/305/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων, έχουν την έννοια ότι η αρχή που είναι αρμόδια να αποφαινεται επί αιτήσεως αναγνωρίσεως υποβαλλομένης από δεσπόζον νομικό πρόσωπο ενός ομίλου είναι υποχρεωμένη, οσάκις αποδεικνύεται ότι βρίσκονται όντως στη διάθεση του εν λόγω νομικού προσώπου τα μέσα των ανηκουσών στον όμιλο εταιρειών που είναι αναγκαία για την εκτέλεση των συμβάσεων, να λαμβάνει υπόψη τις ανωτέρω εταιρείες, προκειμένου να εκτιμήσει την ικανότητα του ενδιαφερομένου νομικού προσώπου σύμφωνα με τα κριτήρια των άρθρων 23 έως 28 της οδηγίας 71/305/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ C 74 της 8.3.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Ιανουαρίου 1998

στην υπόθεση C-37/95 (αίτηση του Hof van Cassatie van België για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): **Βελγικό Δημόσιο κατά Ghent Coal terminal NV** ⁽¹⁾

(Φόρος προστιθεμένης αξίας — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 17 — Δικαίωμα εκπτώσεως — Διακανονισμός των εκπτώσεων)

(98/C 55/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-37/95, με αντικείμενο αίτηση του Hof van Cassatie van België προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Βελγικού Δημοσίου και Ghent Coal Terminal NV, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την

ερμηνεία του άρθρου 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους H. Ragnemalm, πρόεδρο του έκτου τμήματος, προεδρεύοντα του δευτέρου τμήματος, G. F. Mancini (εισηγητή) και G. Hirsch, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Ιανουαρίου 1997 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 17 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε υποκείμενο στο φόρο να προβεί, υπό την ιδιότητά του αυτή, σε έκπτωση του φόρου προστιθεμένης αξίας που οφείλει για αγαθά που του παραδόθηκαν ή για υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν για επενδυτικά έργα προσριζόμενα να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο φορολογουμένων πράξεων. Το δικαίωμα εκπτώσεως εξακολουθεί να υφίσταται όταν, λόγω περιστάσεων ανεξαρτήτων της θέλησής του, ο υποκείμενος στο φόρο ουδέποτε έκανε χρήση των εν λόγω αγαθών και υπηρεσιών για τη διενέργεια φορολογουμένων πράξεων. Η παράδοση επενδυτικού αγαθού κατά τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος του διακανονισμού μπορεί, ανάλογα με την περίπτωση, να αποτελέσει λόγο διακανονισμού της εκπτώσεως υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 20 παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

(¹) ΕΕ C 101 της 22.4.1995.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Ιανουαρίου 1998

στην υπόθεση C-15/96 (αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Καλλιόπη Schönig-Kouγβετοπούλου κατά Freie und Hansestadt Hamburg (¹)

(Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Συλλογική σύμβαση για τους εργαζομένους στον δημόσιο τομέα — Μισθολογική προαγωγή κατ' αρχαιότητα — Επαγγελματική πείρα αποκτηθείσα εντός άλλου κράτους μέλους)

(98/C 55/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-15/96, με αντικείμενο αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Καλλιόπης Schönig-Kouγβετοπούλου και Freie und Hansestadt Hamburg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 48 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 7 παράγραφοι 1

και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο του τρίτου και του πέμπτου τμήματος, προεδρεύοντα, H. Ragnemalm, M. Wathelet και R. Schintgen, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward (εισηγητή), J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Ιανουαρίου 1998 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 48 της συνθήκης ΕΚ και το άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, απαγορεύουν μια ρήτρα συλλογικής συμβάσεως εφαρμοζομένης στις δημόσιες υπηρεσίες κράτους μέλους, η οποία προβλέπει, για τους εργαζομένους στις υπηρεσίες αυτές, κατ' αρχαιότητα μισθολογική προαγωγή μετά οκτώ έτη εργασίας στο πλαίσιο μισθολογικής κατηγορίας καθοριζομένης από τη σύμβαση αυτή, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις περιόδους απασχολήσεως, σε τομέα παρόμοιας δραστηριότητας, που διανύθηκαν κατά το παρελθόν σε δημόσια υπηρεσία άλλου κράτους μέλους.
2. Μια ρήτρα συλλογικής συμβάσεως, που συνεπάγεται δυσμενή διάκριση αντίθετη προς το άρθρο 48 της συνθήκης και το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, είναι, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4 του ίδιου κανονισμού αυτοδικαίως άκυρη. Το εθνικό δικαστήριο οφείλει, συνεπώς, χωρίς να ζητεί ή να αναμένει την προηγούμενη εξάλειψη της ρήτρας αυτής μέσω συλλογικών διαπραγματεύσεων ή με κάποιο άλλο μέσο, να εφαρμόζει στα μέλη της ομάδας που τίθεται σε δυσμενή θέση λόγω της διακρίσεως αυτής το ίδιο καθεστώς του οποίου τυγχάνουν οι λοιποί εργαζόμενοι.

(¹) ΕΕ C 64 της 2.3.1996.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Ιανουαρίου 1998

στην υπόθεση C-44/96 (αίτηση του Bundesvergabeamt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Mannesmann Anlagenbau Austria AG κ.λπ. κατά Strohal Rotationsdruck GesmbH (¹)

(Δημόσιες συμβάσεις — Διαδικασία για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων — Εθνικό Τυπογραφείο — Θυγατρική ασκούσα εμπορικές δραστηριότητες)

(98/C 55/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-44/96, με αντικείμενο αίτηση του Bundesvergabeamt (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του